

Min Favoritdisciplin.....Schweiss-spor!!

I anledning af foråret, vil jeg (Ja.. mit "rigtige" navn er Rabjerg's Evander Holyfield, men alle kalder mig Oskar) da gerne fortælle om min Favorit inden for alle de områder, som min "mor" og jeg nu træner, det er helt sikkert Schweiss-spor!! Ud over Schweiss træner min "mor" og jeg nemlig også i DcH C-klassen og til DKK's LP1- og LP2-prøver.

Schweiss-spor skal forestille at være blodspor fra et andskudt/påkørt stykke vildt, man uddanner fortrinvis Jagthunde til Schweisshunde, grundet schnauzerens store lyst til at gå spor, fik min "mor" ideen til at prøve at træne mig i denne dejlige disciplin også.

Vi er nu efter en lille vinterpause rigtigt gået i gang med træningen til den første Schweissprøve, og er i skoven hver anden weekend, da vi jo også træner en masse andre ting, kan jeg aldrig være helt sikker på at det er Schweiss det gælder, før min "mor" tager okseblodet op af fryseren..... MEN så er jeg også HELT sikker, og begynder at "gå i vejen"(det kalder min mor det, jeg mener jo selv at jeg bare tjekker at hun nu også gør det hele ordentligt). Efter at blodet er tøet, siet og hældt på flaske, forlader min "mor" mig en lille times tid, fordi jeg jo desværre ikke må se hvor hun udlægger sporet, ØV.

Når så hun kommer hjem igen, JA så sker der ligesom ikke noget før 3 timer efter, fordi sporet skal jo nå at blive gammelt, som hun siger.

Hun er faktisk begyndt at lave nogle rigtigt sjove (svære) spor til mig, med krydsning af vandløb og stier, samt op og ned af skrænter, for nylig er hun endda begyndt at lave noget hun kalder tilbageløb på sporet, dvs. at det skal forestille at dyret er løbet et stykke frem, men så er blevet skræmt og løbet tilbage samme vej som det kom.

Nå, men jeg vil gerne fortælle om sådan et typisk spor.

Når vi ankommer til skoven, er jeg altid iført mit almindelige "træningstøj", halsbånd og dressur line, vi går så lidt rundt, så jeg kan få tisset af inden vi begynder, når tisningen er overstået, går vi hen til det sted hvor sporet starter, der bliver jeg så iført mit "Schweisstøj",

et meget bredt læderhalsbånd, med en sjov udstående dims til linen og en MEGET lang line ("mor" siger den er 20 m.).

Imens "mor" ruller den her LANGE line ud, må jeg pænt ligge og vente på at hun kommer og giver mig lov til at begynde.... DET kan godt være meget svært, for sporet begynder jo kun 1½ m. fra min næse!!

Endelig er hun færdig med at lægge linen ud, for der må ikke være knuder og lignende på, da det kan forsinke hende, så hun kommer til at rykke i mit halsbånd, og det kan vi jo ikke have!

Når jeg får lov at gå i gang undersøger jeg lige anskudsstedet lidt og forsætter så ud af sporet, med schweiss-spor må man heldigvis gerne tager færten i luften, man har også lov at falde af sporet, bare man selv kan finde det igen, når jeg falder af sporet (og DET sker sjældent) så går jeg altid bare lidt rundt i ring, så skal man nok finde det igen, min "mor" kalder det at "ringe"(jeg synes det lyder dumt). Et almindeligt spor, som enten min "mor" eller en af dem hun træner med har lagt, er gerne 3-400 m. langt med sving, knæk, tilbageløb, sårlejer, hvor "dyret" har ligget og hvilet, og alt muligt, hvad de nu kan finde på... MEN mig snyder de altså ikke så let!!

Det der med når de har lagt sporet ud over et vandløb, er jeg ikke helt så glad for, så er det med at finde ud af hvor det starter på den anden side af vandet og så hoppe over, fordi det er altså ubehageligt at få våde fødder, og tænk hvis der nu er dybt, som regel er der kun en gang jeg skal over vand.

Men sidste gang vi gik spor havde min "mor" godt nok været snu, for der var hele 2 år, og så oven i købet lige ved siden af hinanden, der var nemlig et af de her tilbageløb. De første 200 m. var meget almindelige, hvis man kan sige det, Bortset fra at der var meget granskov, noget jeg ikke så tit går i, fordi nålene sidder alle mulige mærkelige steder, denne her gang var jeg dog så optaget af mit spor, at jeg slet ikke brokkede mig over grannålene til min "mor", efter de sædvanlige sving og sårlejer (som jeg i øvrigt fandt ganske let) kom alt det "slemme".

Først skulle jeg ned af en skrænt, over en å, op af en anden skrænt.. men nææææ, her er der ikke nogen fært.. så jeg snusede lidt rundt.... nåååå den er jo der, og så ellers tilbage igen, da jeg så nåede bunden, så var der igen en å, og på den anden side en ny skrænt da jeg nåede toppen var både min "mor" og jeg vist godt trætte, og heldigvis var "dyret" da også død af alt den løben op og ned af skrænter..... Det kan jeg nu godt forstå!!

Og NØØØØJJ hvor bliver man altså bare træt i hovedet af sådan et langt schweiss-spor!!! Znork siger jeg bare.

Min "mor" roste mig meget for det spor, og hun bliver ved med at fortælle mig at nu er jeg snart klar til prøven, og det lyder da rigtigt nok spændende, men det er vel egentlig bare et Schweiss-spor på et andet område !

Nå, men nu har jeg fortalt min historie!! Hvis der er nogle der gerne vil høre mere om schweiss-spor, eller evt. gerne vil træne det sammen med os, er de velkomne til at ringe til min "mor" på tlf.nr. 21 45 63 49, vi træner for det meste om lørdagen!

VOV fra en meget Schweiss-glad schnauzer

Oskar og Sussan

PS. Jeg vil da lige sige Vov til Fister & Karin, det jo ikke så tit vi ses på DcH-pladsen mere!! Vi mangler jeres LP ekspertise!!